

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی شرایط استرس زا شوری، رشد و بقا در *Artemia franciscana* غنی شده با پودر جلبک اسپیرولینا و جلبک دونالیلا به طور جداگانه در شرایط آزمایشگاهی

محل انتشار:

چهارمین کنگره ملی توسعه و ترویج مهندسی کشاورزی و علوم خاک ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

رضا روشندل - دانشجوی کارشناسی ارشد زیست فناوری دریا دانشگاه ارومیه

رامین مناف فر - دانشیار دانشکده منابع طبیعی

سعید مشکینی - دانشیار دانشکده دامپزشکی

خلاصه مقاله:

آرتمیا سخت پوست کوچک‌سایز که به عنوان میگوی آب نمک شناخته می‌شود. این موجود دارای قابلیت‌های مختلفی از جمله رشد سریع و بقای بالا و ارزش غذایی بالا و تنوع تولید مثلی است. شوری عامل مهمی در رشد و بقای موجودات آبی از جمله آرتمیا، گونه ارزشمند آبی پروری است. سال‌ها پیش روش استاندارد برای پرورش آرتمیا توسط جلبک دونالیلا و نوعی خاص از مخمر معرفی شد که تاکنون مورد استفاده قرار می‌گرفت. این مطالعه اثر استرس شوری، رشد و بقا *A. franciscana* های تغذیه شده به صورت جداگانه با جلبک دونالیلا و پودر جلبک اسپیرولینا که ارزش غذایی بالایی دارد را مورد ارزیابی قرار می‌دهد. برای این منظور سیستم های آرتمیا در شرایط آزمایشگاهی سیستم گشایی و با پودر جلبک اسپیرولینا در مقایسه با جلبک دونالیلا در ۲ تیمار جداگانه تغذیه کشت شدند و مقادیر نهایی رشد بعد از ۱۵ روز مورد بررسی قرار گرفته، سپس ارگانیزم‌ها در استرس های شوری ۱۸۰ و ۲۸۰ برای ارزیابی بقا و مقاومت مورد سنجش و مقایسه قرار گرفتند. داده های بدست آمده مقاومت و بقا بهتر ارگانیزم های تغذیه شده با پودر جلبک اسپیرولینا نسبت به ارگانیزم های تغذیه شده با جلبک دونالیلا را نشان می‌دهد. همچنین جمعیت های مورد مطالعه در استرس شوری های ۲۸۰ppt تلفات بیش تری را در زمان کمترین نسبت به ارگانیزم های واقع در استرس ۱۸۰ppt نشان دادند.

کلمات کلیدی:

آرتمیا، اسپیرولینا، استرس شوری، رشد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1661893>

